

Ved

Lærer i Esby paa Helgenæs

Jørgen Marius Pedersens

og

Ida Therese Funck Rasmussens

Ægtevielse

den 30. Maj 1912 i Saxkjøbing Kirke

FØR VIELSEN

Mel.: Det er saa yndigt at følges ad.

HVOR Gud ej bygger paa Murens Tind,
Forgæves bygger de Mænd af Mulde,
Og rødmer ej han den unge Kind,
Da stivner Hjertet i Dødens Kulde;
I Lys vor Lykke
:|: Kun han kan bygge, :|:
Og rolig kun i hans Vingers Skygge
:|: Hans Børn kan bo. :|:

Vor Gud, vi kommer med Bøn, i Tro
Med to, som Hjerte hinanden har givet;
Sænk Naade ned over deres Bo;
Følg med og styr deres Gang i Livet;
Lad fro dem bygge
:|: Paa Livets Lykke :|:
Og finde Ly i din Vinges Skygge
:|: Med Bøn i Tro! :|:

Ja, Herre, se i din Naade ned
Til hver, som vandrer ad Livets Veje;
Skænk bange Hjerter din trygge Fred,
Den Fred, som ene er værd at eje,
At i din Skygge
:|: De glade bygge :|:
Og priser dig, som gav Livet Lykke
:|: For Evighed! :|:

HANS RASMUSSEN.

EFTER VIELSEN

Mel.: Jert Hus skal I bygge.

I Vaaren, naar Livet paa Solens stærke Bud
Af tusinde Kilder paany vælder ud,
Da stiger der Haab om varig Foraars-Lyst
Fra spirende Frø og fra Sangernes Bryst.
Men Aar efter Aar
Lider Livshaabet Skaar.

Naar Kærlighedssolen i Hjertet virker Vaar,
Saa Livet derinde i Majlysning staar,
Da stiger der Haab til Kærligheds Gud:
Lad Kilderne rinde, til Livet rinder ud!
Kun Kærligheds Vaar
Til et Livsløb forslaar.

Forny du, o Herre, de Kilder, du har skabt,
Hvis Dagene strenges, og Vaaren synes tabt!
Hver Gang de i Tro dig søger, o giv
Ved Kærligheds Væld dem Oprejsning og Liv!
Din Kærligheds Vaar
Til et Livsløb forslaar.

ZAKARIAS NIELSEN.

EFTER VELSIGNELSEN

Mel.: Jeg har baaret Lærkens Vinge.

DAGEN fra sit mørke Leje
Rejste sig bag Taager graa;
Kære Frelser: vore Veje
:|: Vil i Dag du med os gaa. :|:

Lad vor Gerning for os lykkes;
Lær du os de rette Ord,
Hvorpaa Livets Grundvold bygges,
:|: Naar vor Dag er endt paa Jord. :|:

Lær du os mod andre smile,
Slet i Hjertet Nid og Nag;
Vend fra os vor Fjendes Pile;
:|: Skærm vort Huses lave Tag! :|:

Lær du os for dig at stride,
Vig ej fra os nogen Stund! —
Til, o Frelser, ved din Side
:|: Vi gaar ind til Dødens Blund. :|:

ESTRID ROSSING.

